

[Wilhelm.]

lers henviser til så ofte, og denne politik i strid med hvidbogen er klart selvvalgt fra socialdemokratiets side. Der findes som bekendt, hvis socialdemokratiet ville, et flertal for nu at realisere hvidbogens krav på dette punkt.

Endnu værre er situationen vedrørende udstykning efter overgangsordningen. Man tillader her, at de hidtidige regler, som man nødtvungent har erkendt medførte helt uantagelige forhold for lejerne, stadig skal have gyldighed for de 27.000 lejligheder, der var anmeldt til udstykning før den 25. marts, samt for det ukendte antal, hvor ejeren havde opnået byggetilladelse. Her er endda sket væsentlige forringelser i forhold til ministerens oprindelige forslag. Efter forslaget bemærkninger var det en betingelse, at lejlighederne skulle opfylde de såkaldte kvalitetskrav inden den 25. marts. Det ville have mindsket antallet på 27.000 mærkbart. Den betingelse har socialdemokratiet solgt undervejs. Efter det oprindelige forslag skulle 5 års reglen også gælde for udstykning efter overgangsreglerne. Det ville have reduceret de 27.000 noget, og det ville især have ramt de værste spekulanter, men også denne betingelse har socialdemokratiet solgt undervejs.

Resultatet er, at de 27.000 ikke længere, som ministeren siger, er det teoretiske maksimum, men bliver meget tæt på det faktiske antal, det faktiske antal for »smutterne«, om man så må sige. Dertil kommer altså udvidelsen med smutvejene over byggetilladelser, som endda omfatter de tilfælde, hvor ansøgning er afgivet før miniboligforliget, og hvor ejeren således ikke har haft nøgen som helst begrundet forventning om at kunne udstykke.

De 5 organisationer og alle godtroende socialdemokratiske lejere og vælgere kan godt stikke hvidbogen skråt op efter det her og i stedet for gøre sig én ting klart, nemlig at det, der sker her i dag, betyder, at socialdemokratiet på forhånd har bestemt sig til, uanset eksisterende alternativer, at det næste boligforlig, som skal træde i kraft inden et år, og som der påbegyndes forhandlinger om om få uger, skal laves med de samme forligspartnere, som i de sidste 12 år systematisk – med hvidbogens ord – har undermineret resterne af en socialt velbegrunnet regulering af det private udlejningsbyggeri og åbnet grundejerne mulighed for en stor, lavt beskattet formuegevinst.

Kirsten Jacobsen (FP):

Hr. Niels Helveg Petersen undrede sig og spurgte, om jeg ville stemme for overgangsreglerne. Det har fremskridtspartiet rent faktisk gjort ved anden behandling, idet vi stemte for alle de ændringsforslag – bortset fra to – som var fremsat af forligspartierne. Dermed stemte vi altså også for overgangsreglerne.

Når vi alligevel fremsætter et dagsordensforslag for at præcisere det, der var meningen med disse overgangsbestemmelser, og som boligministeren så klart har givet udtryk for her fra talerstolen, så er det, fordi udvalgsarbejdet både før anden behandling og mellem anden og tredje behandling helt klart har bevist for os, at der vil opstå tvivl ved fortolkningen bagefter. Hvad var hensigten med disse overgangsbestemmelser? Det er uafklaret. Derfor kan det ikke nytte noget, at man bare siger: ja men vi må henvise til det, der står. Man vil gå tilbage og se: hvad sagde folketinget, og hvordan stillede folketinget sig? Den eneste måde, hvorpå man kan få afklaret disse fortolkningsproblemer, er ved, at folketinget udtaler sig klart i den sag og siger: Det er folketingets hensigt. Hvis ikke forligspartierne kan stemme for den foreslåede dagsorden, så må jeg modsætningsvis slutte, at så mener forligspartierne, at folk, der har handlet i god tro til gældende lov, bliver ramt af overgangsbestemmelserne. Det synes jeg i hvert fald man så skal gøre klart for befolkningen; dermed må man også gøre klart, at det, boligministeren stod og sagde ved anden behandling, det kan man altså ikke regne med.

Hvis man virkelig mener det, man har sagt, så må man stemme for dette dagsordensforslag.

Kaj Hansen (DKP):

Kan man ikke finde på andet, så kan man jo altid fremsætte en dagsorden. Hver dag sin dagsorden her i folketinget.

Jeg vil gerne sige, at det forslag om ændring af ejerlejlighedsloven, som nu kommer til afstemning, indeholder nogle stramninger i forhold til gældende lov. Det er imidlertid fortsat behæftet med en lang række huller, som det vil være muligt for spekulanter at udnytte, og derfor kan kommunisterne ikke tage noget medansvar for lovforslaget, men vil undlade at stemme.

Jeg vil gerne sige her til sidst, at man skal